

USUS E VERSU IV.

(1) Aquarum magna necessitas commodumque; sed & ingens incommodum, si irruant nimia, tempore locove incompetente, &c.

(2) Aquis obruentibus vis hostium similis.

USUS E VERSU V.

(1) Multa animas nostras obruere queunt vel pessundare, v. g. vitia communia, quæ ignaros veluti abripiunt, item mala epidemia, &c.

(2) Fastus & insolentia infatuare solent fidelium adversarios.

USUS E VERSU VI.

(1) DEo semper exsolvenda laus & benedictio: præc. I. & II.

(2) Esti aliquid pro suâ sapientiâ concedat DEus hostibus, non tamen concedit omnia: Job. I, 12. II, 6. Joh. XIX, 11. Matth. VIII, 32.

A (3) Rapina vitium contra præc. V, & VII.

(4) Dentes bellinam exprimunt savitiam: Psalm. LXXX, 14. Habac. I, 7. Cant. II, 15. Matth. X, 16. 1. Sam. XXVI, 20.

USUS E VERSU VII.

(1) Variæ volucris struuntur insidia, laqueis, viscô, decipulis, &c. quis enumeraret cuncta fidelium pericula, à Satana mundoque imminencia? Psalm. XCI, 3. Sap. XIV, 11. Hof. V, 1.

(2) Eripimur non arte astutiave propriâ, sed singulari Dei gratiâ ac robore, ita ut evanescat omnis fraus, libertasque servetur illæsa.

USUS E VERSU VIII.

Eadem fluunt, quæ à Psalm. CXXI, 2. Qui toties eripuit, idem quoque faciet imposterum. Phil. I, 6. 2. Timoth. IV, 17. 18. confer Psalm. XX, 8. Thren. III, 22. 2. Reg. VI, 16.

PSALMI CXXV. DISPOSITIO.

Justos DEus circumdat. Mons æternus.

EST hîc I. Fiduciæ in Deum commendatio: ubi (1) personæ; confidentes in Domino, (2) earum privilegium: (a) instar montis Zion erunt immoti: v. 1. (b) instar Hierosolymæ, montibus cinctæ, cingentur à Dominò undique, indefinenter; v. 2. (c) potestas impiorum non dominabitur justis: (d) non permittentur, manus suas ad iniquitatem extendere: v. 3.

II. Precatio: (1) ò Domine benefac bonis: v. 4. (2) tortuosos aufer cum iniquis: (3) pacem concede Israël: v. 5.

PSALMUS CXXV.

EXPLICATIO VERSUS I.

Confidentes in Domino: i. e. qui propriæ fragilitatis memores omne suum robur ac præsidium collocant in unâ divinâ benignitate, potentiâ, sapientiâ, præsentîâ, &c. adeoque sua interim pro viribus faciêdo, nec non adversa animosè ferendo, securi sunt de prosperò per Dei gratiam eventu, utpotè cui soli totos se fiducialiter committunt. Opponuntur his *הבוטחים על הים* confidentes super viribus suis, qui de multis gloriantur divitiis *Psalm. XLIX, 7. Proverb. XI, 28.* super corde suo (vel astutiæ suæ) innixi, *cap. XXVIII, 26.* Confer *Proverb. XVI, 20.* beatus *בוטח ביהוה* *cap. XXVIII, 25.* impinguabitur *בוטח ביהוה* *cap. XXIX, 25.* exaltabitur.

הבוטח כהר sicut mons Zion: scilicet comparati sunt puta ratione immotæ invictæque adversus quoslibet insultus perdurætionis, uti mox hoc declaratur. Adeoque ubi illi, qui suæ vel opulentæ, vel versutæ, vel alteri confidunt præsidio carnali, turpiter in suis concidunt infortuniis, ac instar graminis flaccescunt, instar paleæ dissipantur, instar arboris radicitus exciduntur, ibi pii è diversò in Dominò perstant immoti; uti videre imprimis est in martyribus aliisque piis, in morte etiam ipsâ ad stuporem animosis. Quamquam verò etiam alia dari possent comparationis piorum ac Zionis membra, v. g. quod mons Zion peculiariter Deo dilectus *Psalm. LXXVIII, 68. LXXVII, 2.* in sedem regiam electus, sanctus, excelsus, terræ totius gaudium ac ornatus, &c. hîc tamen peculiariter respectum haberi ad immobilitatem, docent sequentia. Zionis verò meminit David, quia illic secundum *R. Aramam* inspirante Dei spiritu, carmen hoc conscriptum fuit, adeoque Davidi præ oculis & sub pedibus veluti fuit.

Expresse autem hæc ipsa ad dies Messia refert *Aben Ezra*. Si de monte Aventinò talia extarent, promissa, qualia de monte Zion, ecclesiam scilicet illinc non avellendam, quid non gloriarentur Papicolæ? *Coppen.*

ל אימוט (qui non movebitur:] h. e. quem nec procellæ, nec hominum impetus, locò suò poterunt depellere, verum qui immobili gaudet fundamento, qui deridet omnes hujusmodi adversantium frivolos conatus. Confer *Prov. X, 30.* justus in seculum *בל ימוט* *cap. XII, 13.* radix justorum *בל ימוט* item *Psalm. X, 7.* dicit (impius) in corde suò: *בל אמוט* *Psalm. XIII, 5.* ne gaudeant hostes mei, quando *אמוט* moverer. *Psalm. XVI, 8.* Dominus à dextris meis, *בל אמוט*. sic *Psalm. XXX, 7. LXII, 3. 7. XXI, 8. CXII, 6.* Ante verbum hoc suppleri debet relativum *אשר*, pro more in Psalmis receptò. Nisi forte cum nonnullis dixeris, pertinere hoc ad *unumquemque piorum*, Deo confidentium, ita ut distributive de his enunciatur: *sunt ut mons Zion*, (quilibet eorundem) *in seculum non movebitur* &c. Ita Lutherus: die werden nicht fallen: prius: umfallen.

ל עול in seculum:] i. e. ad finem usque mundi. De voce *עול* vide *Fessel. tom. 1. adver. fac.* item *Prov VII, 23.*

ישב manebit:] *ישב* aliàs *sedit*, h. l. idem ac *mansi.* vide *Dorsch. d. 14. pentad. th. 12.* Majoris autem emphaseos causâ idem hîc inculcatur, tum negative; *non movebitur*, tum assertive, *in seculum manebit*, ut hac ratione fidelium quoque prosperitas plane immota atque constans depingatur. Malè autem confunduntur hæc in *LXX.* & *Vulgato*: *non commovebitur in eternum, qui habitat in Jerusalem.* Fontes namque aliam hîc planè nobis exhibent distinctionem. Male ex textu hoc